

ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ. ਵੈਦਿਆ ਨਾਥ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਸ. ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਸਹਿਗਲ ਆਦਿ (1), ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 15 ਦਸੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਧਾਰਾ 13(5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਚੁਣੌਤੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮਥਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੁਲਾਈ, 1957 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1952 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤਾਕਤ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ 1959 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 370 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਸੰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਮਥਰਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

1959 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 369 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਨੰਨੇਹ ਧਾਰਾ 15(3) ਦੇ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ 300 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਫਿਕਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

1959 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 371 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗਿਆਰਸੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਦੋ ਕਮਰਿਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਤਾਂ ਗੋਦਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1960-02-0084-0104

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸੁਧਾਂਸੂ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ, ਕੇ.ਐਨ.ਵਾਂਚੂ ਅਤੇ ਜੇ.ਸੀ.ਸ਼ਾਹ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ
ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1957 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 693.

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (ਐਕਸ ਆਫ 1940)- ਸੈਕਸ਼ਨ 30- ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ- ਕੀ ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਗਲਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ — ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ (1872 ਦਾ IX) ਸੈਕਸ਼ਨ 56— ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ— ਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲਾਵ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ— ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ— ਕੀ ਦਰਸਾਈਆਂ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ— ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰਿਟ— ਜਦੋਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨੋਟ, ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕਿ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੁਬਾਰਾ ਜੇ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਵਾਰਡ ਗਲਤ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਵਾਰਡ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦਾ ਅਵਾਰਡ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ, ਉਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ, ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ.. ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਰਹੀਆਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ. ਜੇਕਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਧਿਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੁਝ ਅਸਪੱਸ਼ਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਆਮ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਮੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਔਖੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਆਮ ਨਿਯਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਕਲਮੰਦ ਮੋੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਕੋਡਿਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ, "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ", ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ..

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਹੈ ਪਰ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ, ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਉਚਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।।

ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 25 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਐਫਏਓ ਨੰ: 89/ਡੀ 1955 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਪੀਲ।

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ: ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ. ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, (ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸ. ਕੇ. ਕਪੂਰ, ਐਨ. ਐਚ. ਹਿੰਗੋਰਾਨੀ ਅਤੇ ਗਣਪਤ ਰਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ)।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ: ਮੈਸਰਜ਼ ਐਚ.ਜੇ. ਉਮਰੀਗਰ ਅਤੇ ਟੀ.ਐਮ. ਸੇਨ, ਵਕੀਲ:

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਫੈਸਲਾ ਸੀ ਸ਼ਾਹ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

3 ਮਈ 1937 ਨੂੰ ਐੱਮ. ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਐਂਡ ਸਨਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1937 ਤੋਂ ਫੌਜ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਘਿਓ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਫਾਰ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੌਤੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ cl.12 ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਘਿ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਹੋਏ ਅਸਲ ਖਰਚੇ, ਖਾਲੀ ਟੀਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਰੇਲਵੇ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਟੀਨਾਂ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ 'ਤੇ ਹੋਏ ਖਰਚੇ, ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਘਿਓ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਨਿਰਯਾਤ ਲੈਂਡ-ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਯਾਤ, ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ, ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਘਿਓ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਦਰਾਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਹੋਰ ਖਰਚੇ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ: -

(1) ਖਰੀਦ ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਗਏ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਓਵਰਹੈੱਡ (ਮੰਡੀ) ਖਰਚੇ।

(2) ਘਿਓ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਅਤੇ

(3) ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਮਿਹਨਤਾਨਾ।

ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ, cl.14 ਦੁਆਰਾ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਘਿਓ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਆਨਾ 14 ਅਤੇ ਪਾਈ 6 ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ। ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਘਿਓ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਪੈਂਡ ਸ਼ੁੱਧ ਵਜ਼ਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਘੀ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ। ਸਤੰਬਰ, 1939 ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘਿਓ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ। 20 ਜੂਨ 1942 ਨੂੰ, ਮੂਲ ਸਮਝੌਤਾ, ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅੰਨਾ 14 ਅਤੇ 6 ਪਾਈ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਘਿਓ ਦੀ ਇਕਸਾਰ ਦਰ, ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ: ਪਹਿਲੇ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਲਈ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ 0-15-6 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਲਈ ਅੰਨਾ 8 ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ 4 ਅੰਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗ੍ਰੇਡ ਸਕੇਲ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਪਹਿਲੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਪ੍ਰਤੀ ਰੁਪਏ 1 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅੰਨਾ 8 ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ, ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਲਈ ਅਤੇ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅੰਨਾਸ 4 ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਪੈਂਡ। ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਧ 11 ਸਤੰਬਰ 1940 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

6 ਦਸੰਬਰ 1943 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ, ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਖਰੀਦ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਾਧੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ; ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 112 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ। ਦਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਾਂ ਜੋ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ "ਯੁੱਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ"। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਤੁਰੰਤ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਏਜੰਟ ਮਈ 1945 ਤੱਕ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। 17 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ: ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ cl.9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ। 22 ਮਈ, 1945 ਨੂੰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1943 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸ-ਗ੍ਰੋਸ਼ੀਆ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜੇਕਰ ਏਜੰਟ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਹਾਲਾਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੰਨੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਏਜੰਸੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਡੀਟਰਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਘਿਓ ਲਈ, ਨਾਲ ਹੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੇਰਵੇ ਸਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ।

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

17 ਮਈ, 1945 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 16 ਮਈ, 1946 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਤੱਕ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਟਨ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ 3 ਮਈ, 1937 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਸੀ।

1 ਜੁਲਾਈ, 1946 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਮਈ, 1937 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 10 ਜੁਲਾਈ 1946 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਇੱਕ ਰੰਗੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਾਲਸ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ। ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਚਾਰ ਸਿਰਿਆਂ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ:

- (1) ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ 23,08,372-8-0 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਰੀਦ ਮਿਹਨਤਾਨੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ 3 ਮਈ, 1937 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ। ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।
- (2) ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ 20 ਜੂਨ 1942 ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਲਈ ਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਅਤੇ 6,91,600-4-0 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਹਿ ਬੀ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

(3) ਮੰਡੀ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਧੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ 14,47, 204-6-3 ਦੀ ਵਾਧੂ ਰਕਮ।

(4) ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ 2,41,235 ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਲਾਲਾ ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਪਾਇਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਪਾਇਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ; ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ B ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ C ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਾਅਵੇ, ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ D ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਉਹ ਉਸ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ ਦੇਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ।

ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅੰਪਾਇਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ B, C ਅਤੇ D ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਅੰਪਾਇਰ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਪਾਇਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਡੀ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ C ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਪਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਉਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਹਵਾਲਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ "ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ" ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਨੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਖੇਸਲਾ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਕਿ ਅੰਪਾਇਰ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕੁਝ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ C ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ, ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 1953 ਦੀ ਅਪੀਲ 31, ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਾਅਵਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਨੁਸੂਚੀ C ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦਾਅਵੇ, ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਓਵਰਹੈਂਡ ਮੰਡੀ ਖਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਲਈ, ਅੰਪਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 2 ਅਗਸਤ, 1952 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ 3 ਮਈ, 1937 ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਅਤੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਆਪਣਾ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 14 ਅਗਸਤ 1952 ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮੇਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰੰਗੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਲਸ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ।

16 ਦਸੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਲਸ ਨੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। 1 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦਾ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 6 ਦਸੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ "ਭਾਰੀ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ" ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਫਾਈਨਾਂਸ ਚਾਰਜਿਜ਼ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਖਰੀਦਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜੁਬਾਨੀ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗ ਦੇ ਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਸਪਲਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਅਤੇ ਸੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦਾ ਪੂਰਕ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ 1954 ਤੋਂ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ 27,48,515 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਲਈ ਅਤੇ 1 ਮਾਰਚ 1954 ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਤੱਕ 25,63,037-7-3 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ 6 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ। ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਰੀਦ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਅਜਿਹੇ ਕਥਿਤ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦੇ ਪੂਰਕ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਪਾਇਆ। ਮੰਡੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਖਰੀਦ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ ਖਰੀਦ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਲਈ ਕਲੇਮ ਸੀ.ਐਲ. ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ 20, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੇ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। 2 ਮਈ, 1954 ਨੂੰ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1942 ਦਾ ਪੂਰਕ ਸਮਝੌਤਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਏਜੰਟਾਂ ਲਈ ਵੈਧ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਵਿਕਲਪਕ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ, ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ, 80,994-12-6 ਰੁਪਏ, ਅਸਲ ਨੁਕਸਾਨ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਝੱਲਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 11,27,965-11-3 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ। ਮੰਡੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 15 ਨਵੰਬਰ 1949 ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ 13,03,676-12-6 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ।

ਇਹ ਐਵਾਰਡ 2 ਜੂਨ 1954 ਨੂੰ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਅਤੇ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲਸ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਓਵਰਹੈੱਡ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ, ਅਵਾਰਡ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ, ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਆਂਟਮ ਮਰੂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਗਲਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ "ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਧਾਰ" ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 133(1) (ਏ) ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਕੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਹੱਦ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਾਂ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਵਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨੋਟ, ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਵਾਰਡ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਗਲਤ ਹੈ ਚੈਂਪਸੀ ਭਾਰਾ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜੀਵਰਾਜ ਬੱਲੂ, ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਡ ਵੇਵਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟੇਡ (1)।

ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ, ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਜੋ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਅਵਾਰਡ ਗਲਤ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਾਲਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਵਾਰਡ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1 ਜੁਲਾਈ 1946 ਨੂੰ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਤੇ 10 ਜੁਲਾਈ 1946 ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਝਗੜੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਤੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਾਲਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮਿਤੀ 2 ਅਗਸਤ 1952, ਅਤੇ ਅਗਸਤ 14, 1952, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਇੱਕ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਆਮ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਏਜੰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ 2 ਅਗਸਤ 1952 ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 14 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੀਐਲ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਲਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸੰਦਰਭ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਮ ਹਵਾਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਹਵਾਲਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

3 ਮਈ, 1937 ਦਾ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤਾ 20 ਜੂਨ 1942 ਦੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝੌਤਾ ਏਜੰਟਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਦਾਰੇ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਓਵਰਹੈੱਡ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਗਰੇਡ ਸਕੇਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਅਤੇ ਮੰਡੀ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ CL.14(a) cl 12(b) (2) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤੀ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਘਿਓ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ, ਕੁੱਲ 6,04,700-9-0 ਰੁਪਏ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 6,77,542-0-3 ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ 'ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨਤਾਵਾਂ' ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਇਹ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਸਪਸ਼ਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਰਾਸ਼ੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਵਾਧੂ ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਖਰਚੇ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਲਤ ਹੈ।

ਸਾਲਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਘਿਓ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆੜ੍ਹਤੀਆਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਢਵਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਚਾਰਟ, ਹਰੇਕ ਆੜ੍ਹਤੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਕੁੱਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਕਿ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕੀਮਤਾਂ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਿੱਚ ਆਮ ਵਾਧਾ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਘੀ ਖਰੀਦ ਰਹੇ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਨ, ਸਾਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਏਜੰਟ 11,27,965-11-3 ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਪਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਉਸ ਦਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਓਵਰਹੈੱਡ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ CL 13 (a) cl 12 (b) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪਾਬੰਦ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਕਾਰਨ "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸਥਾਪਿਤ" ਸਨ ਅਤੇ ਮਈ 1937 ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੋੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਏਜੰਟਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥਿਤ ਹੈ। 20 ਜੂਨ, 1942 ਨੂੰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਧ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਏਜੰਟ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਜਦੋਂ ਓਵਰਹੈੱਡ ਖਰਚਿਆਂ, ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਖਰੀਦਣ ਦੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 56 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ: .

"ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜੋ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੰਭਵ ਹੋ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਅਦਾਕਰਤਾ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣ ਜਾਣ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਈ ਸੀ; ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੀ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ। "ਇੱਕ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਮੋੜ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਕੀਮਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਗਿਰਾਵਟ, ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਅਚਾਨਕ ਗਿਰਾਵਟ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਚਾਨਕ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੌਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਜੇ ਹੁਣ ਅਚਾਨਕ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੰਨ੍ਹਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਵਾਜਬ' ਹੈ (ਕਾਂਸਟੈਂਟਾਈਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਰਾਈਟ (1) ਜਾਂ ਇੱਕ 'ਜੋ ਨਿਆਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ' (ਹੀਰਜੀ ਮੂਲਜੀ ਬਨਾਮ ਚੇਓਂਗ ਯੂਏ ਸਟੀਮਸ਼ਿਪ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸੁਮਨਰ) 2), ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੂਵੀਟੋਨਿਊਜ਼ ਐਲਡੀ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ ਐਲਡੀ (3) ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਸਾਈਮਨ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ 'ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸੰਕਲਪ' ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨਿਰਮਾਣ ਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਮ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਣ-ਸੋਚਣ ਵਾਲੇ ਮੇੜ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਐਂਖੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ v ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਚੈਟਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਅਣਗਹਿਲੀ ਮੇੜ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਉਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੋੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੂਵੀਟੋਨਿਊਜ਼ ਐਲਡੀ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ ਐਲਡੀ (1) ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, Denning, L J ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਫਿਰ

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਵੀ, ਜੇਕਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਮੋੜ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਵਾਜਬ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਵੀਂ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇਗੀ; ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰੇਗਾ; ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਣਕਿਆਸੇ ਮੋੜ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਹੈ।

”ਪਰ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲਜੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਾਰਕਿੰਸਨ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਐਲਡੀ ਬਨਾਮ ਵਰਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ (2) ਵਿੱਚ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਗਲਤ ਸਮਝ 'ਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਲਾਰਡ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੂਵੀਟੋਨਿਊਜ਼ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਭਾਰਤ ਕੋਡੀਫਾਈਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ, "ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ" ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗੀ। ਪਾਰਕਿੰਸਨ ਐਡ ਕੰਪਨੀ ਐਲ.ਡੀ. v. ਕਮਿਸ਼ਨਰਜ਼ ਆਫ ਵਰਕਸ (2) ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੰਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਲਾਭ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਕੁਝ ਬਿਲਡਿੰਗ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਵਾਧੂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮਾਤਰਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੰਮ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੂਵੀਟੇਨਿਊਜ਼ ਐਲਡੀ ਬਨਾਮ ਲੰਡਨ ਅਤੇ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਸਿਨੇਮਾਜ਼ ਐਲਡੀ (2) ਵਿੱਚ ਡੇਨਿੰਗ, ਐਲ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ।

ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਲਸ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਆਂਟਨ ਮੇਰੂਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ।

ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 222 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਨੂੰਨੀ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਲਸ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਦਾਅਵਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਕਿ ਏਜੰਟਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਏਜੰਟਾਂ ਦੇ

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਥਿਤ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਰੋਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਘਿਓ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ ਕਿ ਏਜੰਟ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਖਰੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਜਾਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ, ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਸ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਹੈ ਪਰ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਵਾਜਬ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਚੈਟਰਜੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸੀਐਲ 20 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੁਆਂਟਮ ਮੈਰੂਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ CL 20 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ 1953 ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 31 ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਿਆਂ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅੰਪਾਇਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕਿ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਬੀ ਅਤੇ ਡੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਾਲਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ; ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਬੰਧਨਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ B ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ, ਯਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 1953 ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 31 ਵਿੱਚ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ 'ਕੋਈ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਅਨੁਸੂਚੀ C ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਸਾਲਸ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ D ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦਾਅਵਾ ਦੂਜੀ ਸਾਲਸੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਲਸ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਸ.

1960-02-0084-0104

ਮੈਸਰਜ਼ ਅਲੋਪੀ ਪਰਸ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਨਜ਼, ਲਿਮਿਟੇਡ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

anju sehgal